

XXVIII.

Morzsálódnak a könyvek.
 A fehér várost széthordják
 az uszályok és a hangyák,
 innen folytatom majd.
 Most lámpát gyűjtök,
 körömnnyire csavarom a lángot,
 és a függőágyba telepszem.
 Szakavatott pózomban a holtpon
 súlypontommal úgymond egybeolvad,
 holnap azt terjesztem majd,
 a hírek alatt elvették az áramot,
 a kérdő tekintetek lázba hoznak.
 A rajzásról, a kapcsolt igehirdetésről
 szólok, a kutatófúrás éjszakai büvköréről.
 A kézfogással búcsúzókat intem,
 hogy ez a hét az utolsó,
 amikor az aszalóból kikerülő
 gyümölcsök cukor- és savtartalma
 támogatja egymást. Tovább árnyalva
 a tapasztalat egyéni mivoltát,
 a félvad völgylakóként távozom,
 akinek az ingázók úgy általában
 látnak.

Alföld, 2016/6.

Szentpály Ágnes

VEZETVE

Azt hittem, szeretsz.
 főztem neked az ikea konyhában plüssből levest.
 szépen terített Ingatorp étkezőnél, rénszarvas
 figurából húsgolyót gyúrtam neked.
 az otthonról hozott, nappaliban felszolgált keksz
 azért mégis jobban ízlett
 jóllakottan követtük a nyilakkal kijelölt utat
 mindegyik fürdőszobába benéztünk
 az egyikben ruhában zuhanyoztunk,
 elhúzott függöny mögött
 egymásnak nyomakodtunk
 ágyba bújtam veled, a legszebben vetettben
 talán Malm volt a keret neve
 képzelt gyerekeinknek választottunk mindenből kettőt
 az etetőszék nevére viccelődtünk
 öreg korunkra a füles fotelt
 lábtartóval kiválasztottuk
 amiben meleg pokróc alatt délután szundítunk
 míg végleg elalszunk
 pár óra alatt a kijelöltek szerint végigjártuk
 ez után többé nem találkoztunk.

Spanyolnátha, 2016/3.